

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 16—22 ΜΑΪΟΥ 2021

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
9387 7693

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
9383 4151

Π. ΕΦΡΑΙΜ
0490 378 215

Ιστοσελίδα:

stvasiliosbrunswick.com

Κάθε ημέρα, στο
διάστημα
4.00—6.00 μμ,
Δευτέρα—Παρασκευή
Ο πατήρ Αθανάσιος και ο
πατήρ Εφραίμ βρίσκονται
στο ναό για εξομολόγηση
και κάθε πνευματική
ανάγκη.

ΚΥΡΙΑΚΗ
16 ΜΑΪΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ, Μάρκ. 15: 43-47, 16:1-8
7.30 πμ Όρθρος και Θ. Λειτουργία

ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ
ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

****ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ****

Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας.
Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο για νά μάθουν για τό Χριστό
καί τήν πίστι μας.

ΔΕΥΤΕΡΑ
17 ΜΑΪΟΥ

8.45 πμ— Ιερό Μυστήριο του Ευχελαίου
10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall.

ΤΕΤΑΡΤΗ
18 ΜΑΪΟΥ

5.00 μμ— Παράκληση εις την Παναγία.

ΠΕΜΤΗ
20 ΜΑΪΟΥ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ
7.30—8.30μμ στό Hall τις Έκκλησίας.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
21 ΜΑΪΟΥ

7.30 πμ Όρθρος και Θ. Λειτουργία

Αγ. Κωνσταντίνου
και Έλένης

ΚΥΡΙΑΚΗ
23 ΜΑΪΟΥ

Έυαγγελικά Αναγνώσματα—
Έπιστολή — Πράξ. 9: 32-42
Έυαγγέλιο— Ίωάν. 5: 1-15

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ*

Ή ανάσταση του Χριστού διαλύει τό σκοτάδι

Η Κυριακή τῶν Μυροφόρων μᾶς θυμίζει τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό νεκρό. Καί τήν συναίσθηση
τῶν ἀνθρώπων, τῶν φίλων, ὅτι εἶχαν χρέος ἀπέναντί του, νά κάνουν ὅτι ἐπέβαλε ἡ ἀγάπη τους
καί ἡ θρησκεία τους.

Ἄς δοῦμε τί μᾶς λέγει τό Εὐαγγέλιο.

Ξεκίνησαν μέ βαρειά καρδιά. Πάντοτε δέν βαραίνει ἡ καρδιά μας, ὅταν φέρνομε στή μνήμη

μας θάνατο καί μνημόσυνα;

Γιατί ὁ θάνατος εἶναι γιά μᾶς σκοτάδι. Καί φέρνει συναισθήματα βαρειά.

Ὅταν ξεκίνησαν, λέει τό Εὐαγγέλιο, εἶχε πιά ἀνατείλει ὁ ἥλιος. Γιατί μέ σκοτάδι στήν καρδιά καί σκοτάδι στή φύση, δέν τολμοῦσαν οἱ
ἀπλές αὐτές γυναῖκες νά ξεκινήσουν, νά πάρουν τόν δρόμο γιά τόν τάφο τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλλά εἶχε εὐτυχῶς ἀνατείλει ὁ ἥλιος.

Καί γιά μᾶς, ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης ἔχει ἀνατείλει.

Στά τροπάρια τῆς Ἐκκλησίας μας λέμε, ὅτι ἀνέτειλε ἀπό τόν τάφο τοῦ Χριστοῦ, ὅταν ὁ Χριστός ἀναστήθηκε. Γιατί ἡ μεγαλύτερη
ἀνατολή εἶναι ἡ ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, πού μᾶς λέει ὅτι τό σκοτάδι τοῦ Ἄδου καί τοῦ θανάτου διαλύθηκε. Καί ἀπό δῶ καί πέρα ἔχομε
τήν ἐλπίδα τῆς ἀναστάσεως καί τῆς αἰώνιας ζωῆς.

Ὅσο μᾶς τσακίζει ἡ μαυρίλα τοῦ θανάτου, τόσο μᾶς ἐνθαρρύνει καί μᾶς παρηγορεῖ ἡ ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀρκεῖ
βέβαια νά τήν πιστεύομε. Γι' αὐτό καί ἕνα ἀπό τὰ μεγαλύτερα καθήκοντα καί χρέη ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ μας εἶναι νά φροντίζομε νά
βλέπομε, νά μαθαίνομε, νά πιστεύομε, νά ἀγαπᾶμε τήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ.

Παρέμβαση γεμάτη ἐλπίδα

Πῆγαν λοιπόν οἱ Μυροφόρες στόν τάφο καί ἐνῶ σκέπτονταν πῶς θά κυλίσουν τόν λίθο, τόν βρῆκαν ἀποκυλισμένο. Μπῆκαν μέσα καί
εἶδαν στό μέρος πού ἦταν τό σῶμα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ νά στέκει ἕνας ἄγγελος. «Νεανίσκος ἐνδεδυμένος στολήν λευκήν».

Βλέποντας τόν ἄγγελο οἱ ἅγιες Μυροφόρες κατάλαβαν ὅτι ἐκεῖ ὑπάρχει μία παρέμβαση. Παρέμβαση ὄχι ἀνθρώπου ἀλλά τοῦ Θεοῦ. Ἡ
παρέμβαση τοῦ Θεοῦ, εἶναι τό ζητούμενο στήν προσευχή μας. Ὅλοι ἡλθαμε ἐδῶ γιά μία παρέμβαση τοῦ Χριστοῦ στή ζωή μας, στά

προβλήματά μας, στο θάνατό μας, στην ψυχή μας, στην αιώνια ζωή.

Δέν υπάρχει γλυκύτερη έλπίδα για τόν άνθρωπο καί γλυκύτερη συναίσθηση, από τό νά αισθάνεται ότι υπάρχει ένδεχόμενο παρέμβασης του Χριστού για χάρη του. Ο άγγελος όχι μόνο φανερώθηκε στίς Μυροφόρες, αλλά καί τούς μίλησε καί τούς εἶπε:

«Μή φοβεῖσθε. Ζητᾶτε, ψάχνετε νά βρεῖτε τόν Χριστό. Δέν εἶναι πιά νεκρός. Ἀναστήθηκε. Κοιτάχτε πού τόν εἶχανε βάλει. Δέν εἶναι πιά ἐδῶ. Ἀλλά αὐτό δέν ἔχει νόημα νά τό ἀκούσετε μόνο. Γιατί ὁ Χριστός δέν ἦλθε στόν κόσμο για τόν ἑαυτό του καί εἶχε μία περιπέτεια, σταυρώθηκε καί ἀναστήθηκε, για νά ξαναγουρίσει στόν τόπο ἀπό τόν ὁποῖο ξεκίνησε καί νά γλυτώσει ἀπό αὐτές τίς ἐξυπνάδες τῶν ἀνθρώπων».

Ἦλθε για μᾶς ὁ Χριστός, σταυρώθηκε για μᾶς, πέθανε για μᾶς, τάφηκε για μᾶς καί ἀναστήθηκε για μᾶς. Καί βρίσκεται τώρα καθισμένος στό θρόνο του Πατέρα του στά δεξιά του Πατέρα του για μᾶς.

Αὐτός εἶναι πού ἔδωσε μέ τόν ἄγγελο τήν ἐντολή:

-Πηγαίνετε νά πεῖτε στούς μαθητές του καί νά τῶχετε ὅλοι ὑπ' ὄψη σας. Προάγει ὑμᾶς εἰς τήν Γαλιλαίαν. Σᾶς παραγγέλλει: «Πηγαίνετε στόν τόπο σας καί περιμένετέ με, ἐκεῖ πού βρίσκεται. Στό σπίτι σας, στή δουλειά σας, στό χωράφι σας. Ὅπου καί ἂν εὐρίσκεστε νά μέ περιμένετε, νά μέ περιμένετε».

Ὁ μέγας ἀγώνας, δέν εἶναι ὅταν βρισκόμαστε στήν Ἐκκλησία.

Ἀγώνας εἶναι, ὅταν εἴμαστε στό σπίτι μας, νά ξεκινήσουμε νά ἔλθουμε στήν Ἐκκλησία.

Ἀλλά ὅταν ἔλθουμε στήν Ἐκκλησία ζοῦμε στή γαλήνη του οἴκου του Κυρίου καί στήν εὐλογία του. Παίρνομε ὅπλα καί δύναμη για τήν ὑπόλοιπη ζωή μας. Ἐρχόμαστε για νά γεμίσαμε τίς μπαταρίες τῆς ψυχῆς μας, ὅπως λέμε στή σύγχρονη ἐποχή.

Μέ τήν καρδιά μας βλέπομε τόν Χριστό

Τί σημαίνουν τά λόγια: «Φροντίζετε στόν τόπο πού βρίσκεται νά περιμένετε τόν Χριστό»;

Πῶς τόν περιμένομε τόν Χριστό; Πότε τόν περιμένομε; Ὅταν σκεπτόμαστε:

-Πατάω σωστά πάνω στήν πίστη; Πατάω σωστά πάνω στά λόγια του Χριστού, πού εἶπε νά τόν περιμένομε καί θά ρθεῖ; Στέκω σωστά, ὀρθοποδῶ;

Αὐτό εἶναι τό μεγάλο μήνυμα του Χριστού μετά τήν ἀνάσταση για μᾶς. Αὐτό εἶναι τό αἰώνιο, τό ισόβιο χρέος μας. Νά σκεπτόμαστε κάθε στιγμή: Ὀρθοποδῶ; Στέκομαι σωστά, σκέπτομαι σωστά, αισθάνομαι σωστά; Πολύ ἀπλό τό πρᾶγμα, αλλά μέ ἀπέραντη σημασία.

Καί νά τό σκέπτεστε, λέει ὁ Χριστός, για τόν ἑαυτό σας καί για ὅλο τόν ἄλλο κόσμο. Γιατί ἔχετε χρέος, ἐσεῖς οἱ ἀπόστολοι καί σεῖς οἱ Μυροφόρες γυναῖκες νά μή σταματήσετε ποτέ νά λέτε ἐκεῖνα πού βιώσατε, ἐκεῖνα πού ἀγαπήσατε, ἐκεῖνα πού πιστεύσατε.

Λέει ἕνα τροπᾶριο τῆς Κυριακῆς του ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ: «Σέ δοξάζομε Κύριε, σέ τόν ἀναστάντα Χριστόν, οὐ βλεφάροις ἰδόντες».

Ἐμεῖς, δέν ἀξιώθηκαν νά σέ δοῦμε μέ τά μάτια μας, «ἀλλά πόθω καρδιάς». Σέ εἶδαμε ὅμως μέ τόν πόθο τῆς καρδιάς μας. Καί σέ βάλαμε μέσα στήν καρδιά μας. Χωρίς τόν πόθο τῆς καρδιάς, τόν εἶχαν δεῖ καί οἱ φαρισαῖοι καί ὁ Καϊάφας καί ὁ Πιλάτος. Δέν ἔχει σημασία τί βλέπουν τοῦτα τά μάτια τά ἔξω. Ἀλλά τό θέμα εἶναι, ἂν τόν βλέπει κανεῖς τόν Χριστό μέ τόν πόθο τῆς καρδιάς του καί μέ τήν πίστη. Συνεπῶς, ἐάν τόν βλέπομε μέ τόν πόθο τῆς καρδιάς μας, εἴμαστε στήν κατάσταση τήν ὁποία ἐμακάρισε ὁ Κύριος, λέγοντας στόν ἀπόστολο Θωμᾶ, πού τόν εἶδε: «πιο μακάριοι οἱ μή ἰδόντες καί πιστεύσαντες».

Ἄς κρατᾶμε καί ἐμεῖς αὐτό τό μακαρισμό καί ἄς ἀγωνιζόμαστε ὅλο καί περισσότερο νά ὀρθοποδοῦμε. Καί στά καλά αἰσθήματα καί στίς καλές ἀποφάσεις, ἀλλά προπαντός στήν πίστη. Τί πρέπει δηλαδή νά κάνομε;

Ποῖο τό χρέος μου;

Τό πρῶτο χρέος, λέει ἡ πίστη μας, εἶναι νά διερωτώμαστε: Γιατί σταυρώθηκε ὁ Χριστός;

Για μᾶς. Δηλαδή, για τίς ἁμαρτίες μας. Τί σημαίνει για τίς ἁμαρτίες μας; Οἱ ἁμαρτίες μας εἶναι τό σοβαρότερο πρόβλημα για μᾶς. Ἡ μεγαλύτερη ταλαιπωρία καί ἡ μεγαλύτερη δυστυχία μας. Γιατί; Γιατί μᾶς χωρίζουν ἀπό τήν αἰώνια ζωή, ἀπό τήν ἀληθινή ζωή. Νά σκεπτόμαστε ότι ἦλθε ὁ Χριστός για νά μᾶς ἐλευθερώσει ἀπό τίς ἁμαρτίες μας. Ὅταν ἔχομε μνημόσυνα τί κάνομε; Παρακαλοῦμε τόν Χριστό νά συγχωρήσει τίς ἁμαρτίες τῶν κεκοιμημένων. Νά μήν ἐπιτρέψει οἱ ὅποιες ἁμαρτίες τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, για τούς ὁποίους προσευχόμαστε, νά τούς στερήσουν τήν αἰώνια ζωή. Ἀλλά νά πλύνει τίς ψυχές τους μέ τό ἅγιο αἷμα του, μέ τήν ἀγάπη του, μέ τήν εὐσπλαγχνία του.

Τό ἄλλο χρέος μας εἶναι νά πιστεύομε ότι ὁ Χριστός ἀναστήθηκε για μᾶς.

Γιατί ἀναστήθηκε; Για νά μᾶς βεβαιώσει, νά μᾶς τό κηρύξει, νά τό βάλομε στήν καρδιά μας:

Θαρθεῖ μία μέρα πού θά ἀναστηθοῦμε ὅλοι καί θά βρεθοῦμε μαζί του στήν αἰώνια καί ἀτελεύτητη Βασιλεία του.

Καί μετά ἀπό αὐτά, τό ἐρώτημα εἶναι:

-Εγώ, τί πρέπει νά κάνω;

Ἡ ἀπάντηση εἶναι πολύ ἀπλή. Πρέπει νά φροντίζω, νά βλέπω πράγματα σωστά.

Ἡ χειρότερη ἀπειλή στή ζωή μας εἶναι, νά ξεχνᾶμε αὐτό πού εἶναι για μᾶς οὐσιαστικό καί νά ἀσχολούμαστε μέ λεπτομέρειες.

Νά ἐπηρεαζόμαστε ἀπό λάθος τοποθετήσεις καί νά βλέπομε τά βασικά θέματα στραβά.

-Μά τί θά πεῖ ἁμαρτία...; Μήν ἀσχολεῖσαι!

Τί θά πεῖ αἰώνια ζωή, πίστη, καλά ἔργα; Ἐλα καὶ μένε, κοίτα τήν δουλειά σου. Τότε εἶναι πού ἀρχίζομε καί τά βλέπομε ὅλα στραβά.

Κήρυγμα: Καρπός ἁγίας ζωῆς

Ἐφυγαν οἱ Μυροφόρες νά πᾶνε ἐκεῖ πού τούς εἶπε ὁ Χριστός. Ἀλλά στό δρόμο τά ξέχασαν, φοβήθηκαν, δέν πῆγαν ἐκείνη τήν ἡμέρα νά βροῦν τούς ἀποστόλους, νά τούς ποῦν τήν ἐντολή του Κυρίου. Γιατί; Φοβήθηκαν. «Καί οὐδενί, οὐδέν εἶπον».

Ἀλλά για μία ἡμέρα φοβήθηκαν.

Καί μετά; Μετά εἶδαν πάλι τόν Χριστό, πίστευσαν βαθειά καί ξεχύθηκαν καί οἱ ἀπόστολοι, καί οἱ Μυροφόρες γυναῖκες στόν κόσμο, καί ἐκήρυτταν, ζώντας ἅγια, τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστόν. Διακήρυξαν σέ ὅλο τόν κόσμο, ότι τό καλύτερο πού ἔχει νά κάνει ὁ ἄνθρωπος, εἶναι νά δέχεται τόν Χριστό σωτήρα καί εὐεργέτη του. Καί νά φροντίζει νά κάνει ότι καλύτερο μπορεῖ για νά τηρεῖ τό θέλημά του.

Γιατί ὅποιος λέει ότι πιστεύει στόν Χριστό, ἀλλά κάνει ἄλλα πράγματα, ἀνεπίτρεπτα ἀπό τόν νόμο του, οὐσιαστικά δείχνει ότι δέν τόν ἔχει βάλει, οὔτε στήν καρδιά του, οὔτε στό μυαλό του.

Ἄς φροντίζομε νά γεμίζομε καί τήν καρδιά μας καί τό μυαλό μας μέ τήν πίστη στόν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν καί στήν ἀγία του ἀνάσταση, πού εἶναι ἡ μεγαλύτερη εὐεργεσία του για μᾶς. Ἀμήν.-